

Een jong meisje dat wenste te sterven

Niet zelden ziet men ook dat gezonde, blijmoedige kinderen met doodsgedachten omgaan, zonder dat de ouders daar iets van wisten. Een meisje schreef in het geheim een dagboek, dat na haar dood door hare Ouders in handen kwam. Op dertienjarigen leeftijd had zij op den Nieuwjaarsdag geschreven: "Ik verlangde vandaag zo om te sterven, dat ik weende: Stierf ik toch maar in mijne jeugd". Op haar verjaardag, toen nog sterk en gezond zijnde, schreef zij: "Ik leesde vandaag bijna enkel liederen over den dood en over de Eeuwigheid en maakte dit versje:

Los van alle aardsch gewemel
Vlieg ik naar den blauwen Hemel
Vrij van alle zonde en pijn
Engelen die mij reeds verschenen
Wijzen mij naar Jezus henen
Die mij o zo teer bemind
En mij noemt Zijn eigen kind"

Aan den avond van Hemelvaartsdag schreef zij: "Ik heb een voorgevoel dat ik spoedig sterven zal, ik verlang er naar; ik ben los van de Aarde en ik werd in die overtuiging nog versterkt, toen ik vanavond alleen in den tuin was. Ik wilde spelen, maar het was mij alsof ik moest bidden. De bomen waren zo heerlijk groen en de zonnestralen als van goud. Toen ik een vogeltje zag vliegen, dacht ik: zo zal ook mijn geest naar den Hemel gaan en deze hand zal dan in het graf liggen. Het was of ik de engelen hoorde zingen en ik begon van vreugde ook te zingen en bidde tot den Heere en beveelde mijnen geest in Zijne handen. Want ik geloofde zeker, dat ik sterven zou. Maar het was Gods wil niet." Op haar veertiende verjaardag schreef zij: "Als ik mij van God wat wenschen mag op mijn verjaardag, dan zou het zijn om vroeg te mogen sterven."

Op haar twintigste verjaardag werd haar wensch na een kortstondige ziekte vervuld. Zij had hare jeugd in gelukkige levensomstandigheden doorgebracht.

Eucharius Kundig, uit zijn aantekeningen over zijn ziekenbezoeken.